

John Thorup Jensen's tale

Godaften alle sammen

Så står vi her igen, og det er jo rart at se, at I er mødt frem for, at vi sammen kan bruge Krystalnatten til at markere vores modstand mod hetz, had og **umenneskelig-gørelse**

Men På den anden side er det faktisk vældig trist, at vi stadig bør mødes her snart 80 år efter den nat i Tyskland, hvor fem års undertrykkelse og udgrænsning af jøderne fra det offentlige liv slog om i direkte vold og terror.

Som historien viste i Tyskland, så følger al udgrænsning af bestemte befolkningsgrupper en slags skema: Først fyres der vældig op under en hadefuld retorik om borgere med en anden tro, hudfarve eller politisk overbevisning. Efter en periode har man immuniseret store dele af befolkningen til simpelthen ikke at reagere på hadsk tale og svinske kommentarer om "de andre".

Denne immunisering gælder os alle. Da jeg skulle skrive denne lille tale, opdagede jeg til min rædsel, at jeg nok ikke længere reagerer ligeså voldsomt på nutidens racisme og hadske retorik, som jeg gjorde for år siden, for slet ikke at tale om for 40 år siden!

Dertil kommer, at alle os der reagerer på den hadefulde retorik, lynhurtigt stemples som naive halal-hippier. Det sker i medierne, og det sker hyppigt over frokostbordet i familien, på arbejdspladsen og i sportsklubben. Mange holder mund "for ikke at fordærve den gode stemning".

Men når vi nu har fået et ministerium, hvis minister prædiker udgrænsning – og kalder sig integrationsminister – ja så er hadsk tale og hetz blevet ualmindeligt stuerent.

Retorikken rammer således ikke blot bestemte befolkningsgrupper – muslimerne og udlændinge i al almindelighed – men også fortalerne for den demokratiske og menneskerettighedsbaserede samtale. Når man håner de fremmede, kyser man samtidig dem med de gode hjerter.

Det skal vi f..... ikke finde os i! Vi må sige fra – hvor som helst, når som helst!

I aften mødes vi under parolen "Stop umenneskeliggørelse". Forløberen for alle tiltag, som sigter på at umenneskeliggøre de fremmede, er som sagt den hadske og hetzende tale.

Hvad går umenneskeliggørelse egentlig ud på? I al sin korthed handler det vel om at dræne medmennesker for al menneskelighed – altså for alle de egenskaber som definerer dem som mennesker. Der er mangfoldige måder at tømme de andre – de fremmede og de udgrænsede – for menneskelighed på.

Når vor tids hetzpropagandister – fra De nye Borgerlige over Jespersen og Pittelkows hetzblad ”Den Korte Avis” til Martin Henriksen og Inger – **går til makronerne, så er intet helligt:**

Oven på nedskydningen på Nørrebro af en 16-årig dreng af albansk afstamning fór Karen Jespersen og Ralf Pittelkow i tatstaturet i deres Korte Hetz-Avis, fordi den almindelige presse havde omtalt den stakkels dreng som ”en ganske almindelig dreng”. Nik, nix, nikkenej, skrev hetzerne, hans mor gik skam med tørklæde, og – så satte de trumf på - ”en ganske almindelig dansk dreng bliver ikke likvideret”. Sådan nogen med tørklæder er jo ikke mennesker som vi er. Det er jo da helt almindeligt, at tørklæde-mødres sønner plaffer løs på hinanden i et væk. Sådan kan de li’ det, sådan vil de ha’ det

Med dette infame trick suges al menneskelighed ud af drengens familie (”hun går med tørklæde”) og den arme dreng selv. Han var jo nok en slem bandit, siden han blev skudt Læserne af hetzbladet ser for sig ovennævnte familie som noget ”ukrudt”, der bedst fjernes, og som derfor på ingen måde kan forvente, at der vises menneskelige hensyn til dem i deres sorg. Næh, for når sådanne tørklæde-starutter nu engang ikke er rigtige mennesker, hvorfor skal vi så møde dem med menneskelige følelser og empati? Nej, vel?

Tror da pokker, at disse nationens frelsere - Henriksen, Støjbjerg, Pittelkow, Jespersen til De Nye Borgerlige - alle sammen ønsker, at Danmark skal udtræde af menneskerettigheds- og flygtningekonventionen.

De har ingen skrupler i sjælen over det. En udtræden er for dem snarere et rent teknisk anliggende, for hvis muslimer og andre fremmede nu ikke er menneskelige størrelser, hvorfor skal vores menneskerettigheder så gælde for dem? Lad os da lave en konvention for alle de mennesker, der er ligesom os

Nazisterne gjorde allerførst jøder, slaviske folk og sigøjnere til laverestående racer – ens slags avancerede menneskeaber. Således umenneskeliggjorde de dem, og siden behandlede de dem som ting eller skadedyr, der kunne gasses som utøj og brændes som ting.

Det djævelske i hadsk tale og begyndende umenneskeliggørelse er, at det i starten er svært at få øje på, hvad der er ved at ske. Det er svært at se faren i tide.

Jeg ved ikke, hvor mange af jer der har set – og kan huske – Alfred Hitchcocks ”Fuglene”. En lidt skæv gyserfilm om fugle, der i store flokke ender med at angribe og dræbe børn og voksne i et lille, idyllisk fiskerleje.

Starten er særlig intens. Her sætter en sort krage sig på et hegn. En til og en til dukker op. I luften svæver nogle stykker. Helt ærligt, hvem vil egentlig reagere på et par krager på et hegn og nogle cirkulende i luften? Nej, vel?

Men langsomt sker der noget ud over det forventelige. En enkelt krage flyver ned på hovedet af en kvinde og bider hende i totterne og øret. Det afstedkommer en del uro i rækken rækken af krager på hegnet og hos mågerne i luften. De synes åbenbart godt om denne førerkrages angreb. Destruktionskraften vokser og efterhånden skræppes der en del. Mågerne er de første til at efterligne kragernes udfald mod de uforberedte mennesker. Og de går til den

Siden eksploderer det hele i et orgie af vold mod dem, som fuglene helt uden grund har besluttet sig for, ikke længere er deres værdifulde medskabninger, nemlig menneskene. Selv de sødeste små pipfugle – mejser, rødkælke og andet små-pip af sødeste slags - forvandler sig til frådende fugleflokke, der trænger ind alle steder, prikker øjne ud på store og små, og dræber i stor stil.

Til sidst holder det hele op, som om intet var hændt – og fuglene bliver med ét ”fuglede” igen.

Det vi kan lære af Hitchcocks film er at holde skarpt øje med, hvor der samles sorte fugle rundt om på hegnene, og om de gør noget anderledes og måske farefuldt. **Det er aldrig for tidligt at reagere. Det kan nemlig nemt blive for sent....**

Tak for ordet